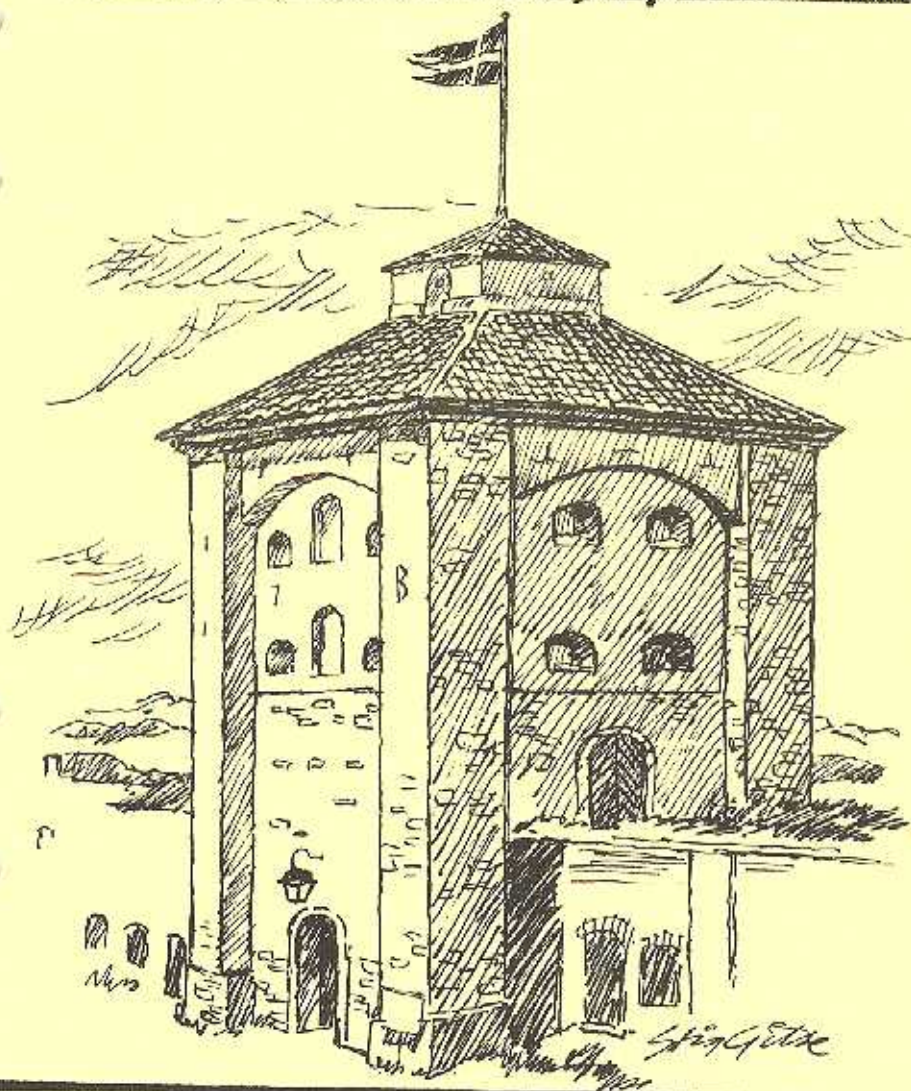

1981

KA

fyrer

KUSTARTILLERIETS KAMRATFÖRENING
GÖTEBORG

KUSTARTILLERIETS KAMRATFÖRENING

Ordförande	Ov Svante Kristenson	Redaktör och ansvarig utgivare
1:e v ordförande	Mj Bengt Sänne	Mj Bo Björheden
2:e v ordförande	Kn Gustav Lundberg	
Sekreterare	Kn Georg Gustafsson	Bitr redaktörer:
Skattmästare	Kn Bertil Dellming	Kn Nils Göransson
Klubbmästare	Kn Christer Norlander	Kn Georg Gustafsson
Ledamot	Kn Sven Einarsson	
Suppleant	Kn Gustav Odkrantz	Fotoredaktör: Kn Olof Fryksjö
Revisorer	Kn Allan Freij	
	Fj Kaj Ek	

Årsavgiften i Kamratföreningen 25:- kr.
Postgironummer: 4 50 49-4

Redaktionens adress och tel:
MKV/KA 4, Box 5155, 421 05
V Frölunda, Tel: 29 20 80/28;

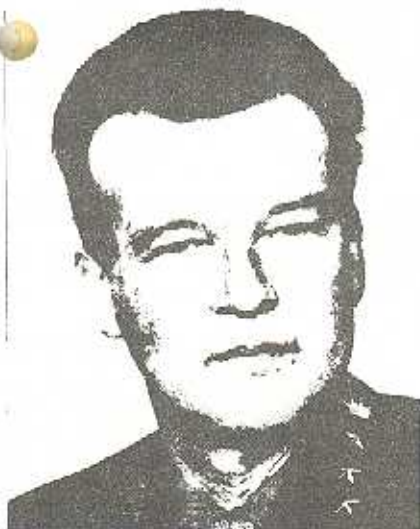
REDAKTÖREN HAR INTE ORDET

vid detta tidningsnummers utgivning, eftersom han i somras skuddade Sveriges stoft av sina fötter för att fullgöra ett halvt års FN-tjänst i Libanon. Bo Björheden tjänstgör som chef för Svenska Sjukvårdskompaniet, som gör en stor insats i det krigshärjade landet. Vi, kvarvarande medlemmar i redaktionen, önskar Bo lycka till med sitt arbete och välkommen hem i början av nästa år.

I DETTA NUMMER:

Ordförandens spalt	Svante Kristenson	Sid 3
Marinen på 90-talet	Fred Backlund	4
Beredskapsminnen	Ur Karlstad Tidn. 1945	7
Ledarskap	Nils-Gustav Löfgren	9
En ärtmiddag för länge sedan	Harry Leden	13
NBO	Roland Byrönd	15
Rapporter från DSMKRF		18

ORDFÖRANDES SPALT

Överste Svante Kristensson har nu efterträtt Överste Lars Ahlström både som CKÅ och ordförande i Kamratföreningen.

Första gången jag klädde mig i kustartilleriets uniform 1955 var jag stolt och glad över 4:an på de röda kragspeglarna. KA 4 var mitt hemmeregemente även om inryckningen skedde i Karlskrona.

Sedan dess har kommanderingar och stationeringsorter skiftat utan att jag har haft förmånen att få tjänstgöra vid mitt ursprungsregemente.

Det känns därför nu som om jag har kommit hem och har kunnat ansluta mig till kamratkretsen bland Västkustens kustartillerister. Det är en ära att få vara ordförande i KA 4 kamratförening.

Jag kommer till KA 4 mitt i ett omorganiseringsskede vid den nya myndigheten MKV/KA 4. Hopslagningen av kustartilleriförsvaret, försvarsområdet och örlogsbasen är en bra organisation, som säkert kommer att fungera väl när de nya arbetsrutinerna har funnit sin form.

I den nya organisationen finns regementet KA 4, som en sammanhållen enhet vilket ger förutsättningar för fortsatt kustartilleristisk identitet.

Jag tror på KA 4 som skärgårdsregementet för produktion av krigsförband för Västkustens försvar och därmed bas för KA 4 kamratförening.

Min förhoppning är att banden inom kamratföreningen kan stärkas och medlemsantalet stiga för uppslutning kring kustartilleriets traditioner.

Jag tror detta är möjligt särskilt då förutsättningar för större kontakt mellan KA 4 fast anställda och inkallad personal kommer att öka när våra repövningar återkommer i avsedd omfattning.

MARINEN PÅ 90-TALET.

Det är alltid svårt att spå och nu vet vi att planläggningen för detta decennium får stadga först efter 1982 års försvarsbeslut. Trots denna osäkerhet kan man göra ett antal förutspåelser beträffande ekonomi i stort, behov av rationaliseringar i beredskap, materielens åldrande och teknisk utveckling.

Ekonomi

I kronor eller indextal vet vi naturligtvis föga, om hur försvarsbeslutet kommer att se ut. Man kan vara säker på, att samhällsekonomin i stort kommer att verka återhållande och hoppas på, att den politiska situationen i vår närmaste omvärld inte tvingar fram en stor satsning på ekonomiskt, civilt och militärt försvar.

Den galopperande inflationen och försöken att hålla personalen någorlunda skadelös, samtidigt som nästan all militär materiel utvecklas och blir effektivare och än dyrare, gör att när personalen fått sitt, utrymmet för att ersätta föråldrad vapenmateriel blir allt mindre. Stora krav kommer att ställas på rationellt utnyttjande, effektiv organisation och lagom teknisk nivå på materielen, för att, totalt, få en bra effekt ur marinen.

Rationaliseringar

Den begränsade ekonomin kan innebära att den marina krigsorganisationen krymper något både till antalet förband och summerar. Flödstotalen under 60-talet gör också, att antalet tillgängliga värnpliktiga tvingar fram en viss begränsning.

Ur rent utbildningsmässiga synvinklar kan man tänka sig att ytterligare centralisera utbildning till färre platser. Värnpliktssociala skäl talar emot, liksom de anställdas anknytning till nuvarande bostadsorter, beredskapsskäl i likaså och inte minst ett behov av investeringar. Effektiviteten i utbildningsorganisationen måste ökas. En viss ambitionssänkning måste accorderas, när det gäller central och regional planering. I försök med ny organisation, som t ex staben vid MKV/KA 4, skall nya former för en mera integrerad ledning av 80-talets marin prövas. Olika organisationer och metoder för att nedbringa underhållskostnader granskas också. Vi kommer att arbeta under ett tryck av växlande organisationsformer och försök att få hög effekt till låg kostnad.

Beredskap

Omvärldens förmåga att ständigt ha en rustade styrkor medför att man utan uppsesendeveckande beredskapshöjningar direkt kan inleda ett anfall. Vår fredsoorganisation, som främst är en utbildningsorganisation, är mindre väl lämpad för att möta ett sådant anfall.

Nu studeras en förändrad utbildningsgång så att man mycket tidigare än förut kan organisera kaförband och bemanna fartyg. Detta innebär att fler av flottans fartyg kommer att vara rustade, några av dem med en reducerad besättning och att ett större antal av ka's anläggningar kommer att bemannas och utnyttjas för utbildning under en större del av året.

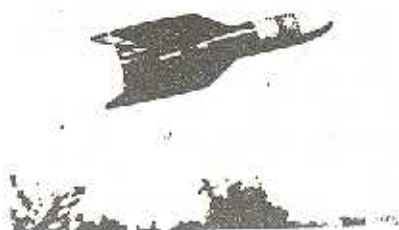
Förbandsutveckling

En grupp batterier främst de med modellår före 1900 men även yngre faller för åldersstrecket. I vissa fall sker det utan direkt ersättning. Under perioden kommer vi dock att ersätta det tunga rörliga artilleriet med kabatteri m/80, där en utvecklad haubits 77 blir 12 cm fält-
apjäs m/80 och till vilken vi anskaffar en datoriserad eldledning med radar, TV och laser och ett avancerat sambandssystem.

Ett nytt minutläggarsfartyg är under konstruktion. Det har förbättrade manövreringssegerskenor och bättre kapacitet för dagens minutläggare.

Våra minutläggare är starkt förslitna och vi börjar ersättningen, genom att beställa ett förseriefartyg, som kommer att provas grundligt innan serien fortsätter.

Den lätta roboten i våra robothatterier är redan tekniskt föråldrad och framförallt krutmotorn har en begränsad livslängd. Ersättningen studeras nu. Strävan här är att om möjligt hitta/göra en robot, som fyller kraven på lätt kustrobot samtidigt som den med små förändringar kan vara pansarvärnsrobot i armén.

Mot slutet av decenniet ökar kraven på våra kustjägarkompanier och rörliga spärrkompanier. Det kan resultera i en ny förhandstyp amfibiebataljonen, som speciellt i skärgård skall kunna föra en lättroblig strid med stor effekt.

Under denna period fortsätter flottan sin utveckling mot den lätta flottan. De sista jagarna huggs upp och de enda större fartygen kommer att vara de tre minfartygen. För ytattaken blir den största förändringen, att det hittills viktigaste vapnet torpeden byts ut mot sjörobot. Patrullbåtarna förses nu med den norsktillverkade pingvinroboten och i mitten på decenniet skall leveranserna börja av SAAB's Rb 15 till "torpedbåtarna" typ Norrköping.

Oron för vår alltmer minskade minröjningskapacitet kan dämpas något, då de första minjaktfartygen just beställs vid Karlskronavarvet. Fartygen kommer både att ges möjlighet att söka efter kvalificerade bottenminor och utrustning för mera konventionell svepning.

Teknisk utveckling

Utvecklingen går fort. Inom det elektroniska tillämpningsområdet går den i ett rasande tempo. Det gäller här att hänga med på ett förutseende sätt, så att den utrustning, som köps inte alltför snabbt blir föråldrad.

Våra eldledningar har en hög, till acceptabel modernitet och bygger till stor del på modern sensor- (radar, TV, Laser), och datateknik. Våra spaningsystem i övrigt och stridsledningssystemet är inte lika väl framme. Ny närspaningsradar köps i dagarna och ersätter de viktigaste av de äldre, som äntligen kommer att sluta sluka underhållspengar. Tillsammans med flygvapnet kommer vi att ersätta våra kustspaningsradarstationer och får så småningom mycket effektiva spaningsorgan.

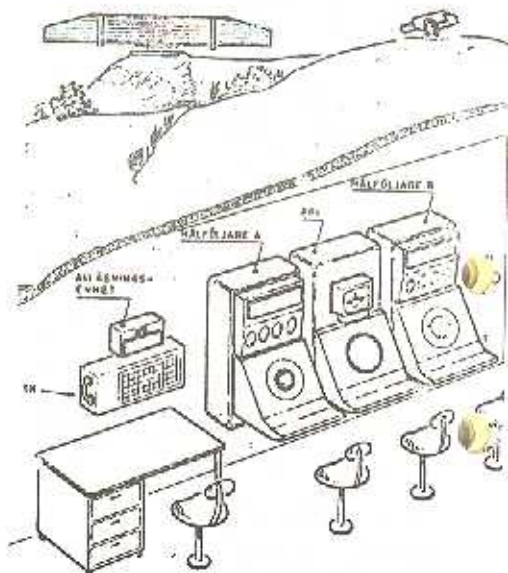
Vårt stridsledningssystem kommer att utvecklas. Med modern kommunikationsteknik kommer orienteringar och rapporter att nå adressaten med en mycket liten fördröjning, även om bl a behovet av att få kostnadseffektiva lösningar gör, att det ingalunda blir något helautomatiskt system till vidare.

Det är inte bara elektroniska system, som utvecklas. På den ballistiska fronten rör det sig också i viss mån även där med datorns hjälp. Noggrant beräknade konturer på granater och basflödesmotor gör, att maxiskottvidden kan ökas väsentligt utan att spridningen blir oacceptabel. Ett modernt 12 cm batteri har dubbla kaliberräckvidden (cm-km) och tre gånger är teoretiskt möjligt. Denna stora räckvidd gör att man med det "gamla" artilleriet hamnar i konkurrens med moderna rohotar och det fortsätter man med i och med att man nu studerar möjligheterna att slyra granaterna i sista delen av banan. Tekniska lösningar finns för ammunition mot stridsvagnar på medellånga avstånd. Kraven blir större, när det gäller fartygsmål och extrema skottvidder, men det hoppas man också klara.

På handvapensidan kommer gevär m/96 och 38 att försvinna. För de flesta blir det AK 4 och kpist 45, men de rörliga förbanden blir dem, som först tillförs ett nytt blivande enhetsvapen för 5.56 mm ammunition.

Sammanfattning

Vi kan vänta oss en något reducerad krigsorganisation med en effektiv blandning av äldre och nyare vapensystem med bättre stödfunktioner och mer integrerad ledning. Vi skall räkna med att detta produceras av en hårt rationaliserad fredsoorganisation där inriktningen mot beredskap i fred har fått större betydelse.

BEREDSKAPSMINNEN.

KA-fyren har i tidigare nummer blickat tillbaka till den tiden då ofreden rådde vid våra kuster. Att dåtidens kustartillerister utförde många och mycket omtalade insatser är allmänt känt. Nedanstående artikel, som är hämtad ur KARLSTADS-TIDNINGEN någon gång på våren -45 berättar, om två av dem, dåvarande fänriken Bo Gärtze (kurskamrat till Öv 1 Ahlström) samt vpl korpralen Lundberg (förnamn saknas tyvärr).

Bedriften blir inte mindre då man vet att arbetena utfördes med hemmagjord utrustning och utan någon form av reglemente eller instruktioner. En utlovad "utmärkelse" till Gärtze och Lundberg har i skrivandets stund ännu ej nått desamma. Ansäg man kanske, helt kallt, att dessa bara gjorde sin plikt.

Nåväl åter till dagarna efter den svåra stormen 27/2-2/3 1945. Plats:KNIPPLA.

Karlstadspojke viskerade livet som "mindödare".

Avvärjda katastrof vid västkustsamhälle.

För att desarmera minor krävs det behjärtade och modiga karlar - risken att det är det sista man gör här i livet är givetvis alltid tillfinnandes och ofta särskilt påtagligt stort. Ett sådant fall inträffade härnär dagen nere på västkusten, då en verkligt vacker bragd av detta slag utfördes av ett par unga mindesarmörer vid kustartilleriet, fänrik Bo Gärtze - som följde Karlstadspojke - med biträde av värnpliktiga korpralen Lundberg. De satte i själva verket livet

på spel för att avvärja en katastrof för civilbefolkningen ute vid Knippila där de oskadliggjorde tyska drivminor i rykande västanstorm.

Redan tidigare i förra veckan hade de sprängt en farlig mina vid Rörö, på vilken ett par horn hade kräkts vid törnarna mot strandstenarna, och därefter följde en kallblodig och kuslig desarmering vid Knippila. När minan kom drivande mot land syntes den relativt oskadad. Ett stycke av förankringswiren hakade slutligen fast mellan stenarna alldeles invid land och blott ett tjugotal meter från den ganska täta bebyggelsen. När lägg den och ryckte, och det hela såg hotfullt ut. Fänrik Gärtze gav order till befolkningen att rymma ut husen och ställa fönster och dörrar öppna, för att förödelsen inte skulle bli allt för svår, för den händelse en explosion skulle inträffa. I den höga sjön kunde det när som helst hända att minan fick en stöt, som kunde få den att detonera. Först försökte man att i en vad släpa den i land, för att bättre kunna komma åt att desarmera den, men minan föll ur vaden, och det återstod intet annat än att koppla en wire i öglan på minan och söka dra den i land. Det var korpral Lundberg som vadade ut i vattnet nästan till axlarna och fick fast wiren, varefter man med förenade krafter och med hjälp av de civila började hala in den farliga tingesten. Två gånger brast wiren, men slutligen fick amn den i ett någorlunda skyddat läge.

Sedan var det fänrik Gärtze som kröp upp på minans och började plocka ur de farliga delarna utan att bekymra sig om vilken farlig arbetsplats han utvalt åt sig.

- Man kommer åt bättre då, sade Fänrik Gärtze kallt, då Göteborgs-Posten frågade honom om saken. Och för resten var det bara de första gångerna man tänkte på faran. Nu går det av gammal vana. -

Fänrik Gärtze är som sagt från Karlstad, omkr 25 år gammal, har gått i skola och avlagt studentexamen vid härvarande allm läroverk samt f ö gjort sig välkänd och uppskattad bland de yngre årgångarna som en präktig ung man och spänstig grabb, sportintresserad, gymnast men framgångsrikt aktiv även i ett flertal andra idrottsrenar. Den kända brudgummen nu utfört med uppenbar fara för eget liv och utan tanke på att hans pliktuppfyllelse skulle betraktas som något hjälteed, talar i ö sitt tysta och enkla språk om vad det är för tåga i den karlstadspojken.

EN TREVLIQ KVÄLL

Så var det då dags att göra verklighet av beslutet att låta kvinnorna vinna inträde i KA Kamratförening i Göteborg.

Det första provet slog enl de närvarandes uppfattning över förväntan väl ut.

Provet beslod i en gemensam ärtmiddag torsdagen den 29 oktober på regementsofficersmässen, KA 4.

Efter mat, dryck och sång, kåserade Georg Wockatz om XELVSBORGS FÄSTNING, sedermera GÖTEBORGS KUSTARTILLERIFÖRSVAR, historia och visade tillsammans med Åke Rydenskog ett intressant "hopklipp" av filmer, som Åke sammanställt.

Damerna verkade trivas och av de sjutton damer som deltog, bestämde sig femton stycken för medlemskap. Sammanlagt deltog fyrtiofem kamrater - ett glädjande stort antal.

Glädjande var också den fina spridningen i åldersavseende - en förutsättning för att kunna nå föreningens målsättning att "vara en föreningslänk mellan äldre och yngre kustartillerister".

Vi skall heller inte glömma bort att vi även rekryterade två manliga medlemmar i samband med middagen. Som sagt: "En trevlig kväll".

Vi ses under liknande former i samband med årsmöte den 18 mars 1982.

TRUPPUTBILDNING UNDER UTVECKLING.

I nedanstående artikel får vi en sammanfattande redogörelse för den utveckling som pågår inom trupp utbildningsområdet. Författare är kn Nils-Gustav Löfgren som är ansvarig för lärar- och ledarskapsutbildningen vid Kustartilleriets Officershögskola (KA OHS).

Grundsyn

I den lärobok i trupp utbildning (LIU) som funnits i utkast sedan 1978 men som nu har fastställts i form av 1980 års upplaga är grundsynen för utbildningen tryckt på omslagets baksida.

Ur denna grundsyn citeras:

"Framtidens krav styr dagens utbildning.

Målet för utbildningen sätts mot bakgrund av det framtida krigets krav och vårt behov av försvar. Metoderna för att nå målet hämtas ur vetenskaplig teori och praktik samt försvarsmaktens och den civila skolans erfarenheter. Utbildningen ska bygga vidare på en beprövad trupp utbildningstradition som fortlöpande ska utvecklas.

Den militära utbildningen ska skapa förband och soldater som motsvarar de tre grundkraven:

- Kunskaper och färdigheter som ger erforderlig skicklighet för strid och annan verksamhet i krig.
- Anpassning och förståelse som ger disciplin och god förbandsanda.
- Kreativitet och självständighet som ger vilja och beredskap att lösa problem enskilt och i samverkan med andra".

Vad är nytt?

Ofta får vi höra uttryck som "ny" utbildningssyn. Jag tror att ett sådant begrepp ger en onyanserad bild av vad som menas och ger upphov till många missförstånd.

Frågan om vad som är nytt går inte att besvara generellt utan varierar från individ till individ.

De utbildare som får kunniga och skickliga elever med förmåga och vilja att lösa problem, enskilt eller tillsammans med andra, samt lyckas skapa god disciplin och anda inom förbandet (avdelningen) upplever förmodligen inte någon större förändring.

Genom att ställa problem till truppen utvecklas elevernas förståelse och kreativitet. Elevernas motivation för fortsatt utbildning ökar, vilket får en gynnsam effekt på utbildningsresultatet. Problemen svårighetsgrad måste dock anpassas till elevernas och gruppens mognad. Med mognad menas att goda relationer och ett öppetförhållningssätt råder mellan medlemmarna samt att en vilja att ta ansvar finns. Denna metodik kallas för den probleminriktade principen.

Effektivare utbildning

Genom den fältmässiga utbildningen skall vi skapa välutbildade förband med god fältmässighet. För att göra detta möjligt måste vi bryta upp den strikta uppdelningen som finns i olika ämnen i våra skolreglementen. Detta kan ske genom större samordning av ämnesinnehållet till s.k kombinerade övningar.

"Korvstopningsmetoden" - när vi matar eleverna med övning på övning, utan att de ser sammanhanget - är tyvärr alltför vanlig och borde inte få förekomma i vår utbildning. Eleverna måste uppleva övningar i sitt rätta sammanhang och alltid ha slutmålet klart för sig. Genom att genomföra övningarna i sitt rätta sammanhang och i så fältmässig miljö som möjligt blir övningarna effektivare, mer meningsfulla och motiverade för truppen.

Inlärningseffekten kommer att öka samtidigt som utbildningsresurserna utnyttjas på ett mer effektivt sätt. Genom övningsserier upplagda som kombinerade övningar kommer även utbildningstiden att utnyttjas effektivare. Den teoretiska utbildningen inomhus måste minskas till ett minimum, där så är möjligt, till förmån för praktiska övningar i fält.

Målstyrning och plutonslaget

För att möjliggöra en effektivare utbildning erfordras målstyrning. Detta innebär bl a:

- 1) Ökad handlingsfrihet samt ökat ansvar för plutonchefer.
- 2) Inledningspunkten av planerings- och utbildningsarbetet bedrivs på pluton
- 3) Balch, batch (motsv) styr verksamheten, genom att ange mål och när dessa skall vara uppfyllda samt tilldelar resurser.

Chef kontrollerar naturligtvis att målen uppnås.

Den traditionella utbildningen är till stor del uppbyggd kring instruktörens agerande d v s förmågan att "lära ut" har prioriterats. Utbildarens behov av att styra och ställa bör istället vara helt underordnat målet för utbildningen. Det är inlärningsperspektivet som är den genomgripande förändringen.

Det är inte vad instruktören "lärt ut" som räknas utan vad eleven "lärt in".

Inlärningssyn och metodik

Det framtida kriget kommer troligen att ställa större krav på chefer och förband på grupp- och plutonsnivå (motsv). Chefer och enskilda måste lära sig att ta initiativ och handla självständigt i större omfattning än tidigare. Stor vikt måste även tillmätas personalens samarbetsförmåga. Endast kunskaper och färdigheter är inte tillräckligt för att ett förband skall fungera tillfredsställande i fält. Dessutom krävs anpassning och förståelse för att få god anda och disciplin samt kreativitet och självständighet för att ge vilja och beredskap att lösa problem.

För att få ett gott inlärningsresultat erfordras en komplettering av den traditionella "förmedlingsprincipen" med en metodik som gör att gruppen aktivt deltar i sin egen inläring. Här har gruppinriktad princip en central ställning. Den viktigaste faktorn vid inläring i grupp är samverkan.

Detta gäller både när eleverna lär in kunskaper och när de tränar färdigheter. Utbildaren ställer uppgiften till grupperna. Den anpassas till elevernas behov av anvisningar. Utbildaren lämnar ansvar till grupperna och visar förtroende för dessa. Eleverna måste ha förtroende för utbildaren och vid behov begära handledning. Resultatet beror främst på utbildarens och elevernas förmåga till kontakt och samarbete. Övning i grupp utvecklar denna förmåga. Genom att lösa uppgiften lär sig grupperna att arbeta - tillsammans.

Genom mindre detaljstyrning och en utökad delegering skapas förutsättningar för ett flexibelt utnyttjande av en utbildningsmetodik och ett ledarskap som är anpassat till elevernas behov. Planläggning vid pluton sker i plutonslag. Detta består av plutonchef samt instruktörer. Representant för eleverna kan även ingå. Genom att hela plutonslaget deltar vid planering ökar ansvarsfördelning. Den ökade kontaktytan underlättar utbildningens genomförande och möjliggör en ökad effektivitet i utbildningssituationen.

Teori/praktik vid OHS OK

För att belysa vikten av praktikens betydelse vid utbildning av blivande yrkesofficerare följer här en kortfattad redogörelse över ledar- och lärarutbildningen vid OHS OK.

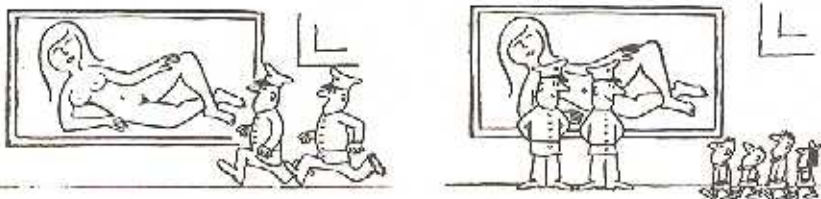
Det framtida krigets krav och fredsorganisationens krav på yrkesofficeren som chef, fackman och utbildare kommer att vara styrande för utbildningens uppläggning och genomförande. För att eleverna skall inse behovet av utbildning och förstå de krav som kommer att ställas på chefer, främst i grupp- och plutonsnivå kommer utbildningen att bedrivas på ett så fälmässigt och realistiskt sätt som möjligt.

Huvuduppgiften under OHS OK är uppgiften som utbildare. Detta innebär att ledar- och lärarutbildningen bör vara styrande för all annan verksamhet. Den teoretiska utbildningen skall varvas med metodikstudier och praktisk tillämpning. Ämnen och ämnesblock kommer att integreras, så att eleven har slutmålet klart för sig.

Vid genomförandet av lärarutbildningsblocket under OHS OK period 1 kommer stor vikt att läggas vid praktiska övningar i trupputbildning. Eleverna får då möjlighet att omsätta de teoretiska kunskaperna i praktiskt utbildningsarbete.

Under perioderna 4 och 5 har eleverna praktisk tjänstgöring under handledning på GKU- respektive KFÜ-förband.

Genom att som instruktör (fortfarande under handledning) få tjänstgöra på en hel grundutbildningsomgång F/G-vpl ges den blivande yrkesofficeren goda möjligheter att befästa och utveckla sina kunskaper och sin förmåga som utbildare.

EN ÄRTMIDDAG FÖR LÄNGE SEDAN.

Jag satt och "smuttade" på mitt punschglas under senaste ärtmiddagen vid KA 4 kamralförenings årsmöte. Då kommer från högra sidokamraten anmärkningen, som gav mig impulsen till denna lilla episat, "det skall vara brännvin till ärtorna"! En ärtmiddag för hortåt 50 år sedan och förspelet till den, kanske kan ge jämgamla kamrater en erinrande minnesbild och våra yngre en nyttig liten jämförelse.

Vi hoppar sålunda bakåt i tiden till hösten -34 och förflyttar oss samtidigt ner till Karlshamns-Ronnebys skärgård. Det är sista dagarna på höstmanövern, ledd av major Vallgren. 3.kl kustart:en 43 Leden väcks tidigt på morgonen för en liten terrängpromenad och roddtur för transport av kompanichefen, kn Bohlin. Efter väl utförd uppdrag börjar min återgång till de alldagliga "fanskaperna". Det börjar med att magen talar om ett s k "naturbehov". På 0-tid sker förflyttning ett 10-tal meter från "min stig", och på nästan samma korta tid är byxorna åter på plats.

Stunden efter, då jag rätteligen åter skulle vara återbördad till stigen, finner jag mig istället vara på s k "10 famnar". De växer tyvärr för varje minut- och timme. Slutligen, efter att sista stunden använt den enda orienteringskunskap, som fastnat i minnet, "gå mot solen", står jag vid en strandkant.

Norrut öppna havet; åt söder något som kan vara en vik, som jag "rundat"; mot solen en landkontur ca kilometern avlägsen. Även om förläggningssorten nu är ytterst oklar, visar onekligen kursen (solen) dit. "Längdistanssimning" hade jag lärt mig redan under musikelevsåren 1929-31; - en nog så tankeväckande historia - och minuten efter stegade jag alltså i sjön med kängorna hängande över nacken och kommissbussarongen spänd runt midjan med livremmen; kommissbyxorna satt på plats ändå liksom "skogsmatrosmössan" med "Kungl kustartilleriet".

Ungefär halvvägs började jag skarpt fundera över om jag ändå inte överskattat min simförmåga. Klädsim visade sig vara något betydligt jobbigare än jag tänkt. Plötsligt lättade emellertid "ballasten". Jag ser bussarongen ge sig på väg mot djuplodning. Både "lättad" och förbannad låter jag ännu en del av mitt dyrbara "komissarv" (efter 3-årskontraktets utgång värdesattes den avgående persedlar och denne fick därmed en "större" eller mindre "peng" som avskedsgåva), kängorna, gå samma väg. Atskilligt fatigare alltså och dessutom trött och hungrig "landstiger" en stund senare en huttrande rekryt för att snart finna att han "upptäckt" en av skärgårdens karga holmar istället för den tänkta "krigsskådeplatsen".

Vid tanken på denna började jag förstås också tänka på följande av min "lilla bedrift". Atta eller möjligen fjorton dagar "i buren" var ändå ett intet mot mitt sjunkna "kommissarv". Mitt funderande bröts så småningom av motorbullret från en av våra A-sluppar. Efter ett "vilt" semaforerande av mig stannade slupen en bit utanför min holme, och minuten efter var jag åter i vattnet. Innan jag hunnit många meter mot slupen, hade tyvärr den garvade bälchefen med kikarens hjälp konstaterat, att det inte var någon stor Robinson Kruse, som var på väg. Medan slupen slog "full fart" mot sitt beordrade mål, V lästholmen, för proviantering, traskade jag åter i land till mitt avbrutna funderande - och björnbärsplockande.

Ett par timmar senare, då jag halvt om halvt slumrat till, vkanade jag åter upp till den nu alltmåra frusna och "jäkliga" verkligheten av samma A-slups handtyfon. Efter föga upplyftande tongångar och framtidsförespeglingar beordrades jag av bälchefen att efter "ombyte" anmäla mig hos "högste" chefen, som tillsammans med kompchefen intog sin middag i "chefstället". I stället för "räfst och bestraffning", som förespeglats mig, finner jag vid min anmälan två faderligt välkomnande chefer, som med sjökortet i hand visar min lilla simutflykt, 1200 m om jag ej missminner mig. Innan jag inbjudes sitta ner för en "välbehövlig ärtmiddag", beordras jag på stående fot till bätgäst för de fortsatta manöverdagarna. "Skulle du falla över bord drunknar du inte i första laget", var motive-ringen. Mina förlorade persedlar, som jag ondgjorde mig över, skulle jag vid första tillfälle få ersätta på 6.komps rustkammare. Medan kalfaktorn, en av de gästar jag haft mina otaliga "dueller" med under mitt "kanin-år", "skopar" upp i min ärtallrik, slukar jag redan innehållet med blicken, då ett brännvinsglas beordras fram av chefen. Något förskräckt inför den tydliga mycket närstående första supen i li-

vet, framhäver jag: "Egentligen super jag inte, major"! Med en underfundig blick på kalfaktorn, nu med litern i hand, pekar han mot mitt glas och beordrar "räge" för att förhindra ev förkylning. Efter 2.tallriken ärtor och likaså 2.supen, som nu betydligt lättare "hittade rätt" tillfrågades jag av de nu i mitt "vetande" visserligen höga och uppskattade men dock något av "kompisar", om kanske en 3.tallrik skulle smaka. Xven om vid det laget den värsta hungern var stillad, innebar "min kalfaktorbetjäning" skäl nog för att "accrera". Denna gång "vinkades" emellertid flaskan bort, men i rättfärdighetens namn inte av mig. Vinken förstod jag något av, när jag full av tacksamhet (och koncentrerad potatisdryck) samlade mig för ett ställningsstog och en helomvändning vid min "sorti", som skulle slå min instruktionsofficer, ult Gråberg (ult=underlöjtnant), med häpnad om han varit närvarande. Mitt uppträdande på andra sidan tältduken beträffande föltmässigheten hade min goda instruktionspersonal istället säkert kunnat bättre igen. "Hur fan går du", hörde jag mig själv gång på gång, kritiserande "kläcka fram" mellan de många oavsiktliga "skyddsställningarna" i bergsknallarna fram till lättet, som jag f ö föredrog att ligga utanför den natten. Den skulle vara helt min egen. Jag blev inte förkyld.

- "Det ska vara brännvin till ärtorna"

NY BEFÄLSORDNING.

I nedanstående artikel ges en sammanfattning av NBO:s innebörd och om utbildningen av blivande yrkesbefäl vid KA officershögskola (OHS). Artikeln är skriven av övlt Roland Byrlind som är ställföreträdande chef för KA OHS.

Ny befälsordning

Riksdagen har beslutat om införande av ny befälsordning för det militära försvaret (NBO). I Regeringens proposition 1977/78:24 och Försvarsutskottets betänkande 1977/78:10 finns mycket att läsa om detta för den som är intresserad.

Prop 77/78:24

Ur propositionen kan utläsas att utbildningens mål och fördelningen på ämnesblock vid officershögskolan (OHS) främst har byggts upp med utgångspunkt i fredsorganisationens behov av skickliga och kunniga utbildare inom pluton. Detta har inneburit en kraftig satsning på utbildning i människokunskap, pedagogik, metodik och trupputbildning inom plutons (mötsv) ram. Inriktningen av lärarutbildningsblocken vid OHS framgår av följande utdrag ur prop:

Den grundläggande officersutbildningen måste präglas av fälmässighet, realism och gynnsamma möjligheter för elevernas personlighetsutveckling. Mål för denna personlighetsutveckling skall vara att ge eleven självförtroende i uppgifterna som chef, fackman och utbildare. Han skall väl förstå sin roll som befäl och få en riktig bild av sitt kommande yrke. Samarbetsförmågan bör utvecklas och han bör få en realistisk uppfattning om sin egen förmåga i olika avseenden för att därigenom få möjlighet att välja rätt inriktning i yrket. Den pedagogiska uppläggningsen av utbildningen bör därför vara sådan att den ger social träning och inläring, vilket bl a innebär att samspelen i grupper ger upplevelser av kontakt och samverkan. En sådan uppläggning bör också skapa förutsättningar att nå en gemensam identitet i yrket.

Utbildning av blivande yrkesofficerare

Fr o m utbildningsåret 1981/82 upphör antagning till nuvarande utbildningssystem för regementsofficerare och plutonsofficerare. Yrkesofficersaspiranterna utbildas fr o m 1981-08-31 vid officershögskolans officerskurs (OHS OK).

Antagningskrav

För att bli antagen till OHS OK fördras genomförd PBS (Plutonsbefälsskola) med militärt vilsond X 7 7. Elever som ej genomfört PB-utbildning kan genomgå en förberedande officerskurs (FOK) om de är förklarade lämpliga för detta. FOK vid KA innebär att elever som genomgått grundutbildning på lägre nivå än PD genomgår PB-utbildning tillsammans med övriga PB-uttagna. De flesta huvudtjänsterna är rekryteringsbara för OHS OK, dock ej MOTOR och FORPLÄGNAD samt STAB. Förutom militära antagningskrav krävs civila förkunskaper enl nedan:

XMNE	TEK		IT
	TMA/TPJ	TAF/TRR	
Svenska	-----2 åk-----		
Engelska	-----2 åk-----		
Samhällskunskap	1 åk TE		2 åk
Matematik	3 åk NT		2 åk
Fysik	3 åk NT		-
Naturkunskap	-		2 åk
Kemi	1 åk TE	-	-
Teknologi MA	1 åk TE	-	-
Energi	1 åk TE	-	-
Reglerteknik MA	1 åk T	-	-
Elektronik MA	2 åk T	-	-
Ellära	-	1 åk T	-
Elektronik	-	2 åk T	-
Elkraft	-	1 åk T	-

T = Fyraårig teknisk linje
 N = Treårig naturvetenskaplig linje
 TE = Tvåårig teknisk linje

Betygskrav: Medelbetyg 3,0
 Lägsta enskilda betyg 2,0
 Sv språket lägst betyg 3,0
 Eng allmän kurs betyg 3,0

Skolreglemente för OHS OK

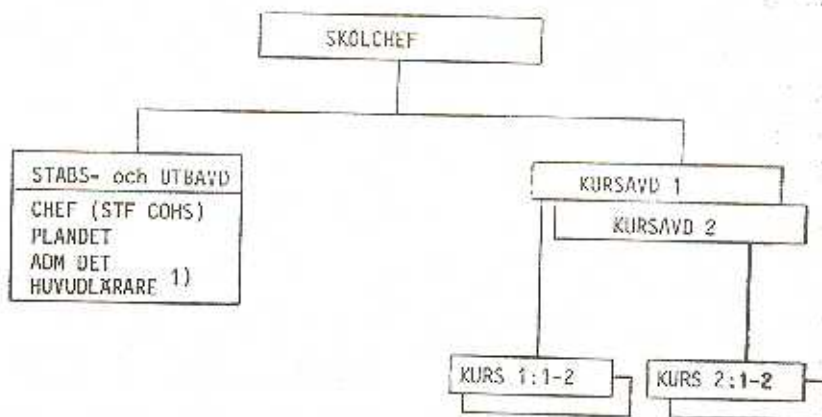
Efter två remissvarv tillsatte CM en arbetsgrupp bestående av en representant för varje KA-regemente. Arbetsgruppen arbetade i fyra dagar med att sammanställa remissvarven samt att arbeta fram mål för den tvååriga OHS OK-utbildningen. Utbildningen är uppdelad på sju perioder med placering och innehåll i stort enligt nedan:

OHS PERIODINDDELNING

År	81	82					83	
Dat	08-31	03-15	05-10	07-19	09-06	10-11	0-10	08-28
Start								OHS OK slut
Period	1	2	3	4	5	6	7	
KA	KA 4 OHS	KA 1-5	KA 1-2, KA 4-5	KA 1-5	KA 1-3 KA 5	KA 2	KA 1-5	
Teoride1		Fackutbildning Huvudtjänst		Instruktörs- tjänst GKU	KFO	Teori- del	Praktisk tjt vid GU-förband	

OFFICERSHUGSKOLANS ORGANISATION

KA OHS ingår i KA 4, direkt underställd CKA 4.

- 1) Huvudlärare i ledarskap, taktik, markstrid och idrott. Vissa huvudlärare tjänstgör tillika vid övriga utbildningsenheter inom KA 4.

RAPPORTER FRÅN DSMKRF.

De Svenska Militära
Kamratföreningarnas
Riksförbund

1981-09-25

Några fakta rörande den svenska militära kamratföreningsrörelsen

Kamratföreningen Vapenbröderna i Vaxholm är vår äldsta olikstämmt verkande kamratförening. Den bildades år 1899.

Ålvsborgs krigarförening bildades 1915.

Värmlands Fältjägars Kamratförening tillkom 1923 för att slå veck om traditionerna vid förbandet eftersom det genom 1901 års härordning sammanslogs med Hallands bataljon och bildade Vaxholms grenadjärregemente.

Huvudparten av våra kamratföreningar tillkom under åren 1925-1939. Det torde ha skett av flera skäl.

Vid den tidpunkten hade de företa som gjort tjänst inom ramen för 1901 års värnpliktsarmé nått upp i 40-50 årsåldern. Deras barn började göra sin värnplikt och de själva hade nått den ålder då man börjar att se tillbaka ibland. 1925 års nedrustning hade väckt många till eftertanke om framtiden.

Våra landskapsregementen firade i flera fall 300-årsjubileer. Det fanns en betydande mängd f d fast anställda, som gjort mångårig tjänst vid förbanden men som p g a befodringsknappheten tvingats söka ny livsbena. De var känslomässigt bundna vid sina förband och uppskattade i hög grad de kontakter med de gamla arbetsplatsen, som kamratföreningarna erbjöd.

Beredskapstiden medförde en ökning såväl av antalet kamratföreningar som av medlemmantalet i dessa. Det var de starka vanskapsbanden som knöts under många och långa tjänstgöringsperioder som var grunden till detta.

Medlemsantalet i föreningarna var efter beredskapstidens slut stort i föreningarna och har senare sjunkit. Medlemsantalet totalt torde ligga närmare 40 000. Av dessa tillhör mer än 30 000 föreningar, som är anslutna till De Svenska Militära Kamratföreningars Riksförbund.

Detta förbund bildades - under annat namn - 1950, främst för att administrera de svenska föreningarnas deltagande i nordiskt kamratföreningsarbete.

År 1948 föreslogs nämligen från norsk sida att man - i en strävan att efter kriget återigen komma varandra närmare - skulle anordna nordiska kamratföreningsmöten. Det gällde härvid från början deltagande endast från Danmark, Norge och Sverige.

Finland kunde de första åren inte delta av politiska skäl. Senare tilläts men att sända observatörer, för att slutligen få delta i full omfattning. Det första nordiska kamratföreningsmötet i Finland genomfördes 1973.

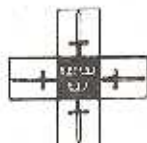
Närmare genomfördes nordiska kamratföreningsmöten vertannat år med de olika länderna i tur som värdar. Det senaste mötet genomfördes i juni i år i Åbo med 50 deltagare från vardera av de gästande länderna.

Förbundets ändamål är i dag

"att stödja och utveckla kamratföreningsverksamheten i landet,
att förmedla kontakter de svenska kamratföreningarna emellan samt med
grannländernas militära kamratorganisationer samt
att i tur med grannländerna organisera nordiska kamratmöten."

Då förbundet nu gör ett uttalande i försvarsfrågan är detta en del av del-
se i dess hittillsvarande verksamhet. Uttalandet har tillkommit efter för-
slag från flera föreningar. Det har remissbehandlats i föreningarna och
dessas har i flera fall föreslagit ändringar i ursprungstexten till vilka
hänsyn har tagits, där så varit möjligt och ansetts lämpligt.

1. 08.

*De Svenska Militära
Kamratföreningarnas
Riksförbund*

Enköping 1981-09-23

Kustartilleriets kamratförening i Helsingborg

Uttalande i försvarsfrågan av De Svenska Militära Kamratföreningarnas
Riksförbund

Rubricerat uttalande, som tidigare utsänts till samtliga kamratföreningar som
orientering och för ev yttrande, föreligger nu i slutlig utformning och
kommer den 8/10 1981 att överlämnas till försvarsministern, riks-
dagens försvarsutskott samt 1978 års försvarskommitté.

Tidningarnas telegrafbyrå kommer att tillställas uttalandet tillsammans
med ett utkast till kommuniké.

Samtidigt kommer press enligt bilaga att direkt delges uttalandet.

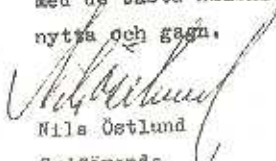
DSMKRF hemställer, att föreningens ordförande (annan representant för före-
ningen) i samband härmed ville ta personlig kontakt med för föreningen
aktuell press och animera denna, att bereda utrymme på framträdande plats
för uttalandet tillsammans med egen kommentar. Om möjligt har införandet
kombinerats med en intervju med föreningens representant(er).

Riksförbundet förutsätter, att på de platser där två eller flera kamrat-
föreningar (lokalföreningar av Flottans Män) verkar, presskontakterna tas
i samråd för att ge ökat eftertryck åt stödet för uttalandet.

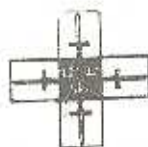
Det är angeläget, att riksförbundets styrelse får kännedom om hur pressen har behandlat vårt uttalande, vilken form det givits, liksom om det givit anledning till debatt. Vi är därför mycket angelägna att få aktuella pressklipp i frågan (sänds under adress: DSMKRF, c/o Östlund, Astrakängatan 48, 199 63 ENKÖPING).

DSMKRF vill slutligen framhålla önskvärdheten av att vårt uttalande med kommentar också behandlas i föreningarnas tidskrifter.

Med de bästa hälsningar och i förhoppning om god hjälp, oss alla till nytta och gagn.

Nils Östlund
Ordförande

Hugo Almqvist
Sekreterare

De Svenska Militära
Kamratföreningarnas
Riksförbund

Riksdagen
Regeringen
1978 års försvarskommitté

1981-10-04

VADJAN INFÖR 1982 ÅRS FÖRSVARSBESLUT

De Svenska Militära Kamratföreningarnas Riksförbund (DSMKRF) omfattar 58 kamratföreningar med anknytning till enheter inom samtliga försvarsgrevar. I föreningarna ingår fast anställda och värnpliktiga; befäl, meniga och civilanställda; män och kvinnor; unga och gamla. Det totala medlemsantalet är mer än 30 000 personer.

Föreningarnas syfte är främst

att vidmakthålla ett gott kamratskap mellan dem som gjort tjänst och dem som gör tjänst vid vederbörligt förband och
att verka för vidgade kontakter mellan förbandet och den bygd, i vilken detta verkar.
Verksamheten är opolitisk.

Gemensamt för föreningarna är främst känslan för fosterlandet och dess försvar.

Inför 1982 års försvarsbeslut vill kamratföreningarna genom sin riksorganisation framföra följande.

Sveriges folk har på grundval av fria, demokratiska val beslutat att hävda sin nationella frihet och sitt nationella oberoende genom alliansfrihet i fred, syftande till neutralitet i krig.

Enighet har hittills rått om att detta oberoende skall baseras på ett med hänsyn till de säkerhetspolitiska förhållandena rimligt försvar. Detta har upprepats av varje försvarsutredning och i varje väsentligt uttalande av regering och riksdag.

DSMKRF:s medlemmar har med stigande oro kunnat iaktta en ökande obalans mellan dessa uttalanden och de resurser som ställs till försvarets förfogande för att realisera den uttalade målsättningen.

Oron har inte bara kommit till uttryck bland våra mer än 30 000 medlemmar utan har därtill av många medlemmar kunnat avläsas hos värnpliktiga och fast anställda, mestadels i samband med repetitionsutbildning. Äldre medlemmar, som under krigsåren upplevde följderna av 1920- och 1930-talens brist på framsynhet och realism på försvarets område, ser i dag illavarslande likheter med denna tid.

Undersökningar - bl a Beredskapsnämndens för psykologiskt försvar opinionsundersökning våren 1981. Actityder till samhälle, omvärld, försvar - visar en markant ökande försvarsvilja hos vårt folk. Läget i världen är orsak härtill.

Vad är då realism inför 1982 års försvarsbeslut?

DSMKRF delar försvarskommitténs åsikt om det internationella lägets oroande utveckling så som det beskrivits i kommitténs betänkande nr 2 sid 37:

"Under de drygt 20 månader som gått, sedan försvarskommittén lämnade sitt första betänkande, har den internationella utvecklingen präglats av kriser, tilltagande spänning och en betydande osäkerhet."

Vidare:

"Motsättningarna mellan stormakterna har avsevärt skärpts efter Sovjetunionens invasion av Afghanistan.

Maktblockens rustningstakt har fortsatt att öka, medan framsteg för nedrustningsarbetet i stort sett uteblivit.

Instabiliteten i området kring Persiska viken har tagit sitt hittills allvarligaste uttryck genom det ännu pågående kriget mellan Irak och Iran.

Händelseutvecklingen i Polen sedan sommaren 1980 har framhävt betydande spänningar i Östeuropa, som kan komma att påverka förhållandet mellan Öst och Väst och den politiska situationen i Europa i dess helhet."

Sedan detta skrevs har läget i Mellersta Östern och i Polen ytterligare skärpts. Diskussionen kring pågående och avsedd förstärkning av supermakternas kärnvapenarsenal i Europa har intensifierats.

DSMKRAF vill därutöver framhålla, att Norden är ett av de mycket få områden i Europa där stormaktsblocken i ett spänt läge kan nå strategiska fördelar och påtagligt förbättra sitt utgångsläge gentemot den andra parten, utan att behöva nå en direkt konfrontation med denna.

En grundläggande tankegång vid avvägningen av vårt militära försvar är, att det genom sin styrka och vår starkt uttalade försvarsvilja skall äga en sådan trovärdighet, att det blir en balanserande och krigsavhållande faktor i Norden.

Den hittills förda försvarsdebatten på grundval av 1978 års försvarskommittés betänkande nr 2 inger tveksamhet om vår förmåga i detta avseende.

Skulle trovärdigheten minska ytterligare genom en fortsatt neddragning av vårt militära försvar, rubbas grundvalarna för vår hittills förda säkerhetspolitik och risken för en säkerhetspolitisk utpressning från stormaktsblocken ökar.

Om man vidgar tids- och rumsperspektiven vid bedömningen av vårt säkerhetspolitiska läge, är det svårt att förbise, att Europas karta av i dag inte är för all framtid given. I vår världsdel bryts starka och många intressen och står motsättningarna bryskt mot varandra. Våldiga kraftresurser - väpnade och andra - är där samlade och utvecklingens dynamik med eller utan våld kan ingen förutse. Allt talar dock för en liten nation att se väl om sitt försvar.

Våra medlemmar finner det ytterst allvarligt, att försvarskommittén inte drar de logiska slutsatserna av sina egna värderingar, utan synes benägen föreslå en fortsatt reduktion av vårt militära försvar.

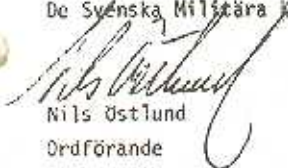
De svenska militära kamratföreningarnas medlemmar kan inte stillatigande se den neddragning av vår försvarsförmåga som nu förbereds, utan ser det som sin skyldighet att reagera mot denna.

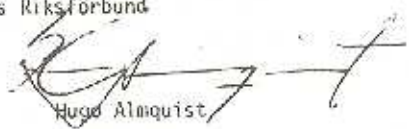
DSKKRF väddjar till riksdag och regering

att den sedan 1968 pågående försvagningen av vårt militära försvar nejdäs
och i stället ersätts med en reell ökning av försvarsanslagen och

att anslagen för saklig försvarsupplysning ökas, så att Sveriges folk i
betydligt högre grad än hittills upplyses om sambandet mellan våra
försvarsförberedelser och den frihet och demokrati vi alla anser
omistlig.

De Svenska Militära Kamratföreningarnas Riksförbund

Nils Östlund
Ordförande

Hugo Almquist
Sekreterare

Kamratföreningen

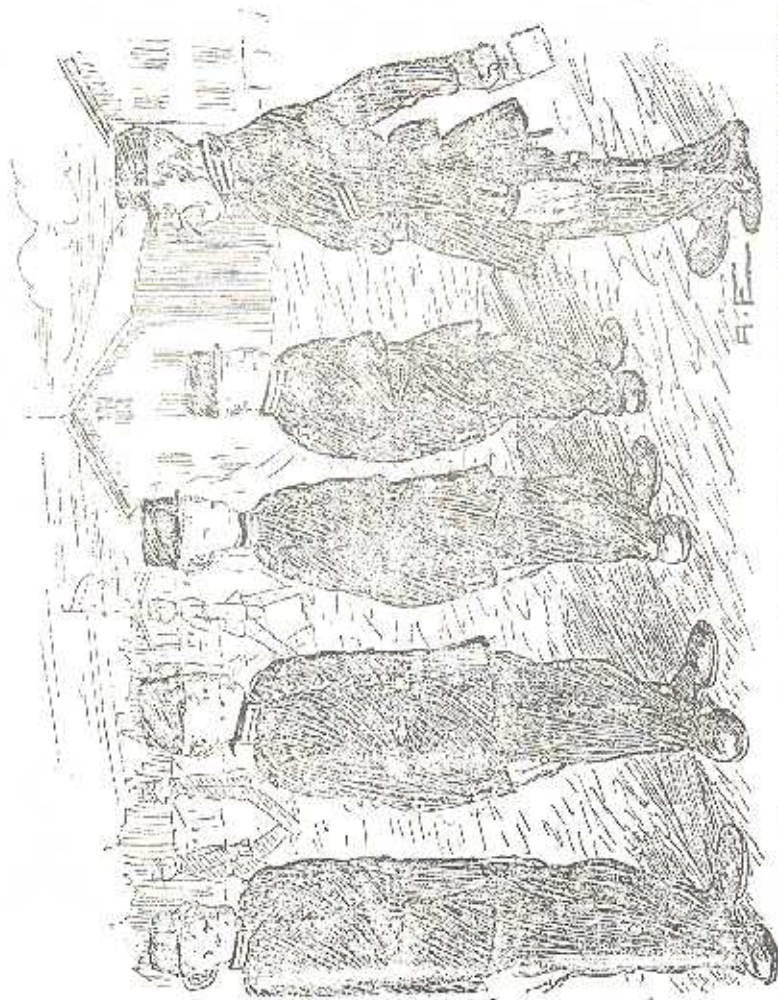
kallar

DIG

Kustartilleriets Kamratförening i Göteborg inbjuder härmed samlliga, som är
eller har varit anställda vid Kustartilleriet eller har fullgjort sin värn-
plikt vid Kustartilleriet, till medlemskap i föreningen.

Anmälan om inträde kan ske direkt till sekreteraren eller skattmästaren, men
kan också ske genom insättande av årsavgiften kr 15:- på postgiro 4 50 49 - 4.
Om Du gör Din anmälan om inträde per postgiro, skriv fullständigt namn, titel,
adress, födelseår och födelsedag på talongen!

Konventionen i K. der J. har till ve en officer å L. er det han står, vill er ut, mer så, släpper I var annan. Irsko. Innuder
 skillingen, men sin äka An. med klän, så den slänber å sommodligen på uti såller, å så på. I. best om ven. konventioner, å ledare
 i. an. ingt. står med rövring på väntare. Klacken så ut. I. ökonomen i väntningst.

MEDLEMSNYTT.

Ett glädjande stort antal nya medlemmar har skrivits in, sedan förra numret av tidningen kom ut. Våra nya stadgar har ju bidragit på så sätt att även damer kan bli medlemmar.

En del har redan erlagt avgift, ännu fler kommer att göra det för 1982. Vi hälsar damerna speciellt välkomna, men självfallet är även de nya manliga medlemmarna varmt välkomna.

Det stora tillskottet av nya medlemmar får naturligtvis inte låta värvningsarbetet tyna bort. Jobba på!

Tyvärr måste styrelsen också konstatera att många av de tidigare medlemmarna har varit "svåra" med inbetalning av avgifterna. Vi hoppas på en skärpning på detta område.

De nya medlemmarna (OBS i bokstavsordning) är:

Ake Ahlgren	Per-Erik Johansson
Jan Andersson	Svanle Kristensson
Bror Brodén	Sylvia Larsson
Ingemar Christiansson	Kaj Modig
Jimmie Dellbing	Anna-Lisa Octabec
Göran Engström	Gunnar Patriksson
Annagreta Essbring	Birgitta Sandberg
Roland Falk	Tor Schött
Lennart Fries	Lennart Stålgren
Harry Hagelbrand	Hjert Svensson
Lennart Hammarstrand	Anders Uppström
Bengt Johansson	Kils Wikander
Bo Johansson	

REGEMENTETS DAG 1982.

Nedräkningen inför ovanstående arrangemang har börjat så smått på planeringsstadiet.

Firandet av Regimentets Dag innebär extrautgifter för KA 4, bl a övertidsersättning och ob-tillägg till den personal, som erfordras som förevisare av materiel, guider, vägvisare, informatörer mm.

Därför vädjar Kamratföreningen till Dej, Du som kan ställa upp i uniform m/60, att göra en insats den 7/8 1982.

Vore det inte trevligt att den dagen ta på uniformen och möta upp på KA 4 som funktionär?

Din insats kommer att uppskattas och Du bidrar med god PR för Kamratföreningen.

Om Du är intresserad ring 29 20 80 ankn 203.

IN MEMORIAM

Sedan föregående tidnings tryckning
har nedanstående dödsfall kommit
till styrelsens kännedom

Gösta Claesson
Ake Kjellman
Lennart Magnusson

VILA I FRID!

*God Jul och
Gott Nytt År*

TILLÖNSKAS
KA-FYRENS LÄSARE FRÅN,
REDAKTIONEN

